

Arrest

nr. 260 163 van 6 september 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 16 maart 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 augustus 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS .

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en te behoren tot de stam Yoruba. U bent geboren op X 1960 te X, Lagos State. Uw religie was oorspronkelijk moslim, zoals uw vader, maar u bekeerde zich tot het katholicisme, zoals uw moeder. U ging tot 1980 naar school, enerzijds in Lagos stad, en anderzijds in Ibadan, Oyo State. In 1981 ging u met een studentenvisum naar de Verenigde Staten (hierna VS), waar u een pilotenopleiding genoot aan de Meacham luchtvaartschool in Fort Worth, Texas. Nadat u uw pilotenstudies in de VS voltooide, en uw studentenvisum bijgevolg verliep, bleef u illegaal in het land en werkte er in het zwart als taxichauffeur en als copiloot. In de jaren '80 had u een relatie met S. J., met wie u een dochter heeft M. J. (geboren in 1989). Sinds 1990 had u in de VS een relatie met B. O..

In 1994, overleed uw vader die apotheker was en een eigen zaak runde in Epe, Lagos state, Nigeria. Rond het jaar 2000 kwam u T. O. toevallig tegen in Texas, die u reeds kende uit Nigeria. Ze was namelijk de tweelingzus van uw schoonzus K.. U begon een relatie met T., en had ook nog steeds een relatie met B.. T. verbleef ook illegaal in de VS en werd in 2001 teruggestuurd naar Nigeria. In 2002 werd ook u door de Amerikaanse immigratiedienst het land uitgewezen en keerde u via vrijwillige terugkeer terug naar Nigeria. T. liet u ondertussen weten dat ze zwanger was van uw zoon, en beviel in oktober van dat jaar van uw zoon F. O.. Bij uw aankomst in Nigeria, bleek dat de apothekerszaak van uw vader gedurende 8 jaar slecht gerund was en deze op de rand van bankroet stond. Omdat u de zaak van uw vader niet meer kon redden, en zelf geen job kon vinden in Lagos als piloot, besloot u in 2010 naar Kano stad te gaan in het noorden van Nigeria. Daar vond u een job waarbij u gewassen moest bespuiten met pesticiden. In Kano verbleef u in de wijk Sabon Gari. Eind november 2014, terwijl u op het werk was, pleegde Boko Haram een aanslag op de markt in Kano. Toen u op de terugweg van uw werk merkte wat er gaande was en mensen zag wegrennen, belde u uw vriend A., die u aanbood om bij hem te blijven in de wijk Tudun Wada, dichtbij de politiebarakken, omdat het daar veiliger zou zijn. U bleef gedurende 3 à 4 weken bij A., maar kon uw werk als pesticiden besproeier niet hervatten omdat Boko Haram vooral in die regio actief was. Toen u hoorde over werkgelegenheid in Libië besloot u naar daar te gaan. In januari 2015 stak u de grens over naar Niger en reisde via de woestijn naar Libië. Op 29 juli 2015 stak u vanuit Libië per boot de Middellandse Zee over. Uw boot werd geïntercepteerd en u werd aan land gebracht in Lampedusa, Italië. Aangezien u medebestuurder was van de boot, als navigator van de kapitein, werd u bij aankomst door de Italiaanse autoriteiten gearresteerd op verdenking van mensensmokkel. Op 1 augustus 2015 werd u naar de gevangenis gestuurd. Na uw proces in Italië kreeg u een veroordeling van 5 jaar, dat in beroep werd verminderd tot 3 jaar. Na 2,5 jaar werd u vrijgelaten uit de gevangenis. U deed een aanvraag om een verblijfsvergunning in Italië te krijgen ('di soggiorno'), maar deze aanvraag werd geweigerd, en dus besloot u naar België te gaan. U kwam aan in België op 02 mei 2018 en diende een verzoek tot internationale bescherming in op 15 mei 2018.

Ter staving van uw verzoek legt u de volgende documenten neer: een originele kaart van de US Federal Aviation Administration (hierna FAA), uitgegeven 30 januari 2019, en een kopie van uw 'Airman details report' van de FAA.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u uw land van herkomst hebt verlaten omwille van economische motieven. Zo verklaarde u dat u na uw terugkeer uit de Verenigde Staten in 2002 in eerste instantie probeerde de apothekerszaak van uw vader te redden van bankroet. Toen dit tevergeefs bleek, probeerde u ander werk te zoeken in Lagos, echter zonder veel succes (zie notities van het persoonlijk onderhoud (hierna NPO) p.10-11). Tijdens uw verblijf in Lagos, woonde u bij uw moeder en uw schoonzus samen met uw zoon F.. Voor een tijdje had u in Lagos een job waarbij u de lijnen moest teken op het voetbalveld. Daarnaast stuurde uw vriendin B. uit de VS u geregeld geld als extra ondersteuning. Omdat u in Lagos geen ander werk vond, en u via een vriend een jobaanbieding kreeg in Kano als pesticiden sproeier, besloot u in 2010 de stad Lagos te verlaten en de job in Kano aan te nemen (NPO p.11). **U verklaarde hierbij uitdrukkelijk dat de enige reden waarom u Lagos verliet, voor werk was, en dat er geen andere redenen waren (NPO p.14).**

In Kano hebt u vervolgens vier jaar gewerkt als pesticiden sproeier op plantages (NPO p.10, 14). **Gevraagd wat de reden van uw vertrek was uit Kano,** verwijst u in eerste instantie naar de algemene situatie en de Boko Haram oproer die sinds 2007 was begonnen, waarbij ze christenen en kerken

aanvielen (NPO p.22). Wanneer u door de protection officer wordt gevraagd om u te focussen op uw persoonlijke situatie, verduidelijkt u dat u Kano hebt verlaten omdat u omwille van de situatie met Boko Haram niet meer kon werken, omdat Boko Haram voornamelijk actief was in de buurt van uw werk. Verder verklaart u dat Boko Haram ook 's nachts de stad Kano infiltreert en messen gebruikt (NPO p.22). U zegt: "Dat was de reden dat we niet meer konden werken, het was een patstelling, we konden niets doen. We konden niet werken, want we stopten met naar het werk gaan, want het is in hun [Boko Haram] buurt. De plantage van de gewassen is dichtbij de jungle, waar je appels en zo plant, en ze komen altijd uit de jungle. Ze adviseerden ons om niet te werken. En ik kwam omwille van die job naar Kano." (NPO p.22) **Uit uw verdere verklaringen blijkt echter dat u naast de economische belemmering, geen persoonlijke problemen hebt gekend van Boko Haram, laat staan dat u persoonlijk door de organisatie zou vervolgd worden.** U immers gevraagd of u Boko Haram ooit gezien hebt, antwoordt u dat u ze nooit in uw leven hebt gezien (NPO p.23). U vervolgens gevraagd of u ooit persoonlijk problemen had omwille van Boko Haram, verklaart u – zeer algemeen – dat Boko Haram eenieder doden en verminken, dat het hen niet uitmaakt of je christen of moslim bent, en dat ze tegen de overheid ingaan door mensen te doden (NPO p.23). U opnieuw gevraagd of u ooit persoonlijk bedreigd werd door Boko Haram, antwoordt u "nee, ze moeten me niet bedreigen, ze komen gewoon naar een gebied en doodden mensen en dan gaan ze terug naar de jungle, ze zitten in Nigeria, in Tsjaad, in Niger." (NPO p.23) Overigens dient te worden opgemerkt dat de algemene situatie met Boko Haram in Kano u niet heeft tegen gehouden om er te gaan werken. Zo verklaarde u immers over uw vertrek uit Lagos: "Een vriend van mij belde me en vroeg of ik naar Kano kon komen, en ik vond de job, en ik wou die job doen ook al is het niet mijn normale soort job, en ik zei 'ik wil alles doen nu', want ik heb het financieel niet reed. Ook al, het Boko Haram probleem was er al voor ik naar Kano ging." (NPO p.13) **Hieruit kan worden besloten dat u afgezien van de algemene veiligheidssituatie in Nigeria omtrent Boko Haram, geen persoonlijke vrees voor vervolging door Boko Haram aanhaalt. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat de voornaamste reden waarom u Nigeria verliet, de zoektocht was naar werk en mogelijkheden om geld te verdienen.** Zo verklaart u immers dat uw oorspronkelijke plan was om terug te keren naar de Verenigde Staten, maar hiervoor moest u eerst voldoende geld bijeen sparen, zodat u opnieuw een visum voor de VS kon aanvragen (NPO p.22). Toen u tijdens uw verblijf in Kano, niet meer naar uw werk kon gaan en via uw vriend hoorde over de mogelijkheid om geld te verdienen in Libië, besloot u Nigeria te verlaten. Uw vriendin Billie stuurde u vervolgens opnieuw wat geld om uw reis te bekostigen (NPO p.19, 22).

Naast uw economische problemen, en de algemene situatie met Boko Haram, haalt u geen andere redenen aan waarom u Nigeria hebt verlaten, noch verklaart u andere problemen gehad te hebben in Nigeria. Immers, wanneer u door de protection officer uitdrukkelijk werd gevraagd of u naast de problemen die u vermeldt in verband met Boko Haram, nog andere problemen had, antwoordt u: "De Boko Haram droeg bij aan armoede, als je kan werken, en je geest is niet rustig, dan kan je niet normaal werken, je denkt altijd na of je kan overlijden. Als ik omwille van Billie in de VS, het ging naar het punt nul, want ik kon niet werken, ik kon niets doen." Verder verklaart u dat u naast het feit dat u niet kon werken en er armoede was, dat u geen andere problemen had, en verklaarde u ook nooit problemen gehad te hebben met de Nigeriaanse autoriteiten (NPO p.24).

Gevraagd wat u vreest bij terugkeer naar Nigeria, verklaart u: "Als ik terugga, ben ik niet veilig, ik ben echt niet veilig, want mijn vriend A. is niet meer in Nigeria. Ik denk dat hij in Oostenrijk is nu. Toen mijn moeder stierf en alles, en die vrouw K. leefde op het geld dat ik stuurde en van de familieleden die haar helpen. Er is niets voor mij" (NPO p.24) U gevraagd waarom u niet veilig bent, verwijst u slechts naar een algemene situatie en haalt aan dat er zelfs in Zuiden moorden gebeuren, dat veel afgestudeerden geen job vinden, en dat er computer oplichting gebeurt. Wat betreft uw persoonlijk situatie geeft u slechts vaagweg aan dat "niemand wilt u, als je terug gaat, niemand wilt u, en je hebt niets, alles is weg. Wat is daar nog voor mij? Dat is het." Deze vage en algemene verklaring "dat u er niets meer heeft", moet overigens danig genuanceerd worden. Zo zegt u wel dat uw vader en moeder beiden zijn overleden, maar lijkt u te vergeten dat u nog steeds een broer heeft die woont en werkt in Lagos (NPO p.16), en ook uw eigen zoon F. woont nog in Nigeria, onder de hoede van uw schoonzus K.. Daarenboven hebt u een degelijke scholing genoten, en heeft u kwalificaties als piloot, wat u in staat moet stellen om in uw thuisland Nigeria een waardig leven op te bouwen.

Gelet op wat voorafgaat, dient te worden besloten dat de door u beschreven vrees bij terugkeer allerm minst gekwalificeerd kan worden als een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De economische motieven en uw bewering dat "u niets meer heeft", houden als dusdanig geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een

gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst. Er wordt van u immers geenszins verwacht terug te keren naar Kano. Zoals u zelf immers aangaf bent u er niet geboren, en heb u er slechts 4 jaar gewerkt. Er staat u dan ook niets in de weg om elders in Nigeria werk te zoeken, in het bijzonder in Lagos of Ibadan, de regio waar u bent geboren en opgegroeid.

Ter staving van uw verzoek legde u een originele kaart van de US Federal Aviation Administration (hierna FAA) neer, uitgegeven 30 januari 2019, en een kopie van uw 'Airman details report' van de FAA. Deze documenten bevatten louter persoonsgegevens en gegevens met betrekking uw pilootvergunning, die hier niet ter discussie staan. Overigens dient te worden opgemerkt dat er op uw kaart van de FAA wordt vermeld dat u de Amerikaanse nationaliteit bezit. U verklaarde echter dat u weliswaar voor uw vertrek uit de VS een aanvraag had gedaan om documenten te verkrijgen, maar dat u geen antwoord had gekregen. U verklaart: " Je ziet dat ze schreven "US citizen", maar ik was geen US citizen, want ik vertrok voor ik het kreeg, want ik ging in 1981, maar in 1983 was er amnestie, degene die voor 1983 naar US kwamen, kregen amnestie. Misschien was het de amnestie, de federale divisie administratie dacht dat ze het in mijn licentie staken, maar degene die voor 1983 kwamen kregen allemaal amnestie, documenten." (NPO p. 12) U legde geen andere documenten neer die uw nationaliteit staven, noch legde u enig ander document voor over Nigeria, en het enige document dat u neerlegt bevat fouten, zoals u zelf immers aangeeft heeft u niet de Amerikaanse nationaliteit, in tegenstelling tot wat uw FAA kaart vermeldt. Dit is een negatieve indicatie voor uw geloofwaardigheid.

Wat betreft de door u aangehaalde algemene veiligheidssituatie kan het volgende worden opgemerkt:

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Situation sécuritaire liée à Boko Haram' dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de **staat Lagos** worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg volstaat een algemene verwijzing naar de algemene situatie in Nigeria niet om aanspraak te kunnen maken op het verkrijgen van internationale bescherming, maar dient de vrees voor vervolging in concreto te worden aangetoond. Wat u in uw geval niet heeft gedaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Het enig middel wordt geput uit

- Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,
- Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur,
- Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur
- Schending van artikel 3 EVRM".

Verzoeker stelt:

"[...]

Verwerende partij stelt dat verzoekende partij Nigeria verlaten zou hebben 'louter uit economische overwegingen'. Niets is echter minder waar.

Tijdens het gehoor heeft zij nochtans uitvoerig haar vrees voor onder meer Boko Haram uiteen gezet en een concreet voorbeeld gegeven van een aanslag waaraan zij ontsnapte. Verwerende partij kan dan ook niet stellen dat haar vrees 'louter hypothetisch' zou zijn. [citaat gehoorverslag]

Dat Boko Haram nog steeds terreuraanslagen pleegt in Nigeria blijkt uit de zeer recente gebeurtenissen: [landeninformatie]

Verzoekende partij heeft aldus erg duidelijk verklaard dat het voor haar niet veilig is om terug te keren naar Nigeria, omwille van de terreur van Boko Haram. Zij had uiteraard ook economische problemen, maar deze vloeiden tevens voort uit de angst voor de aanslagen van Boko Haram zoals op de markt, waardoor zij noodgedwongen haarzaak heeft moeten sluiten en vluchten.

Verwerende partij gaat dan ook erg kort door de bocht door te stellen dat de problemen van verzoekende partij louter van economische aard zouden geweest zijn.

11.1.5. Maar er is meer. Verzoekende partij heeft verklaard zich te hebben bekeerd tot het christendom, wat een minderheidsreligie vormt in Nigeria en door verwerende partij niet wordt betwist. Met de opkomst van de coronacrisis, is de discriminatie ten aanzien van de christelijke minderheden nog verder toegenomen, waarbij ze zelfs geen toegang krijgen tot de nodige medische zorg: [landeninformatie]

Verzoekende partij heft tevens verteld over de discriminatie die zij zelf meemaakte: p. 19 CGVS [citaat gehoorverslag]

Verwerende partij heeft op geen enkel ogenblik stil gestaan bij de discriminatie en onmenselijke en vernederende behandeling die verzoekende partij dreigt te ondergaan indien zij terug gestuurd zou worden naar Nigeria.

Verzoekende partij meent dan ook dat verwerende partij haar relaas onzorgvuldig onderzocht heeft en haar ten onrechte internationale bescherming heeft onzegd.

[...]".

2.2. Bij aanvullende nota van 3 augustus 2021 brengt verweerder volgend stuk bij: "Update van de COI over de veiligheidssituatie in het noordoosten van Nigeria: COI Focus "Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est" van 20 november 2020 (update)". Verweerder concludeert dat er actueel voor burgers in de staat Lagos State geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

4. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

6. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

7. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dit risico reëel is. De vrees en het risico dienen immers ook steeds te worden getoetst aan objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband deze vrees *in concreto* aannemelijk te maken.

Verzoeker toont echter niet *in concreto* aan dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft. Hij verwijst naar de aanwezigheid van Boko Haram teneinde zijn vrees te staven. Uit verzoekers verklaringen blijkt echter dat verzoeker in Kano, naast de economische belemmering, geen persoonlijke problemen heeft gekend met Boko Haram, laat staan dat hij persoonlijk door de organisatie zou vervolgd worden. Behoudens de algemene veiligheidssituatie in de regio in Nigeria waar Boko Haram actief is, voert hij geen persoonlijke vrees voor vervolging door Boko Haram aan.

Dit geldt des te meer aangezien verzoeker in Kano verbleef en werkte omdat hij na zijn terugkeer uit de Verenigde Staten naar Lagos, in Lagos geen inkomsten had en hij naar Kano ging werken als sproeier van pesticiden. Verzoeker ging aldus van Lagos naar Kano omwille van economische redenen en diende om dezelfde economische redenen Kano te verlaten. Immers, wanneer hij tijdens zijn verblijf in Kano niet meer naar zijn werk kon gaan en via een vriend hoorde over de mogelijkheid om geld te verdienen in Libië, besloot hij Nigeria te verlaten, hierbij geholpen door zijn vriendin Billie die hem geld stuurde teneinde zijn reis te bekostigen.

Te dezen dient te worden benadrukt dat verzoeker slechts vier jaar in Kano heeft gewerkt nadat hij opgroeide in Lagos en Ibadan en nadien onder meer studeerde en werkte in de Verenigde Staten. Verzoekers vierjarig verblijf in Kano was enkel omwille van economische motieven en omwille van dezelfde motieven verliet hij Kano. Verzoeker maakt immers geen gewag van persoonlijke problemen met de Nigeriaanse autoriteiten zodat hij niet concreet aantoonde individueel vervolgd te worden of in de onmogelijkheid te zijn omwille van vluchtelingenrechtelijke criteria om de bescherming in te roepen van de Nigeriaanse autoriteiten.

In de mate dat verzoeker verwijst naar zijn behoren tot het christendom en de discriminatie die christenen ondergaan, onder meer wegens de Covid-19 pandemie, dient te worden vastgesteld dat uit de geciteerde landeninformatie op geen enkele wijze kan worden afgeleid dat de situatie van de christenen in Nigeria, en zeker in Lagos waar verzoeker opgroeide en nog een broer heeft die daar woont, dermate ernstig is dat hij een gegronde vrees voor vervolging zou hebben omwille van zijn religie.

8. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

9. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoeker zich niet kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt evenmin een element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c) aangezien hij geen concreet verweer voert inzake de motivering dat hij in Lagos omwille van de veiligheidssituatie, zoals ook nader omschreven in de aanvullende nota van verweerder, aldaar geen reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS